

sale specifice, o poziție politică. Plecând de la această convingere, sîntem hotărîți să amplificăm strădaniile noastre în montarea spectacolelor noastre.

Din activitatea noastră nu au lipsit, din păcate, unele concesii făcute unui gust îndoielnic sau unor mode străine concepțiilor noastre; în acest sens, comedia bulevardieră a căpătat un loc cu totul nemeritat.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a exprimat cu claritate poziția — singura poziție posibilă — pentru un artist comunist, aceea de a înțelege scena drept o tribună. Avem datoria de a face din teatru o puternică tribună comunistă. În nici unul din genurile artei nu putem ignora, ca artiști-cetățeni, nici o clipă, funcția educativ-estetică a artei. Estrada, revista, comedia sînt iubite de publicul românesc, un public receptiv atît la umorul ste-

nic, sănătos, cît și la satira cea mai ascuțită. De aceea vom promova un repertoriu în care o atenție deosebită va fi acordată producțiilor originale. În sălile noastre de spectacole vin foarte mulți tineri; lor ne vom adresa cu realizări în care vom înfiera frivolitatea, prostul gust, ideile străine eticii și ideologiei noastre.

Sîntem convinși de marile răspunderi care ne stau în față, hotărîți ca spectatorii să găsească pe scenele noastre problemele lor, sociale și umane, în care să se reflecte realitatea gândirii și conștiinței socialiste.

Iată de ce răspundem propunerilor făcute de secretarul general al partidului, iubitul nostru conducător, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu o deplină adeziune, gata să ne punem întreaga forță creatoare în slujba omului, în slujba educației socialiste.

TATIANA IEKEL

Realitățile noastre și chemarea actorului

Ca și toți colegii mei din teatru, am studiat cu nemăsurat interes propunerile de măsuri prezentate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, ca și strălucita și profunda sa expunere la consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative.

Cîndindu-mă la munca mea, am privit-o cu mult mai mult spirit de răspundere și am constatat cît de multe avem de făcut noi actorii pentru a răspunde înaltelor comandamente ale educației socialiste! Este foarte adevărat că actorii s-au văzut la marginea problemelor repertoriale ale teatrului și în situația de a rămîne de la spectacol la spectacol simpli executanți ai viziunilor și voinței regizorale. Așa fiind, nu au manifestat în ultimul timp, mai cu seamă, fermitatea necesară și inițiativă în procesul de orientare ideologico-artistică a teatrului, lipsă de inițiativă care cu vremea s-a transformat într-o anumită indiferență față de funcția educativă a artei și vocației lor. Deveniți element pasiv în teatru, supuși, cum e în cazul colectivului nostru, fluctuațiilor și capriciilor unui repertoriu schimbător și eclectic, actorii și-au ară-

tat, atunci cînd au fost distribuiți, doar satisfacția de a juca, și atîta tot. Mai puțin ne-am întrebat *ce anume* jucăm, ce anume *exprimăm* prin rolurile cărora le dăm viață pe scenă. Trebuie să recunosc că actorul, nechemat să gîndească și să conceapă responsabil un repertoriu, s-a abătut de la una din chemările lui civice esențiale: dacă mie personal, de pildă, rolul dintr-o recentă piesă factice mi-a permis să realizez profesional o compoziție tehnică satisfăcătoare, n-aș putea spune că m-a preocupat în mod deosebit indicele minor de valoare al acelei piese.

Consolidu-ne cu orice rol, numai ca să jucăm, am pierdut din vedere perspectiva muncii noastre, finalizarea ei. Personal m-au pasionat din totdeauna rolurile semnificative din buna dramaturgie românească contemporană, și pot mărturisi că m-am bucurat să creez de-a lungul anilor o seamă de personaje reprezentative pentru tipologia omului zilelor noastre, la noi. În pofida unor stîngăcii sau neajunsuri literare, acele roluri jucate mai de mult aduceau un anume patos romantic al construirii socialismului, un elan patetic al adolescenței noastre uteciste. Simt nevoia să mă întîlnesc cu publicul pe terenul

unor asemenea piese de actualitate, cu personaje vii, inspirate din realitățile noastre atât de bogate și de complexe.

Sînt convinsă că se va produce o cotitură reală în viața teatrelor noastre, că noi actorii vom redobîndi puțința de a ne afirma într-un repertoriu de înaltă calitate etică și artistică,

și de a juca, așa cum e visul meu, marile roluri clasice pe care nu le-am abordat încă, și marile roluri contemporane care sper că se vor scrie, pentru a ne putea dovedi din plin capacitatea de a educa și a influența în mod folositor marele nostru partener — publicul.

ROSEMARIE MÜLLER

Marele nostru angajament

Recentele măsuri adoptate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. precum și expunerea Secretarului General al Partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și culturale-educative, reprezintă un fundamental sprijin acordat muncii noastre, tuturor celor care lucrăm în domeniul artei și al culturii. Indicațiile precise cuprinse în aceste importante documente au deșteptat în conștiința noastră un puternic ecou. Ele vor constitui un permanent îndbold la ridicarea creației noastre pe cele mai înalte trepte.

Știm cu toții că rațiunea existenței unui teatru o constituie publicul. Rod al înaltei politici marxist-leniniste a partidului și statului nostru socialist, secția germană a Teatrului de Stat din Sibiu, care împlinește în toamna aceasta 15 ani de existență, a căutat în ultimele două stagii să-și orienteze repertoriul după cerințele publicului de la oraș și să sate. Acest interes manifestat pentru comunicarea directă și accesibilă a teatrului nostru cu oamenii a determinat o creștere considerabilă a numărului nostru de spectatori. Pentru colectivul nostru a fost extraordinar de elocvent și de încurajator faptul că publicul a răspuns prompt și pozitiv, mai ales la spectacolele cu piese din dramaturgia originală contemporană. Piese ca *Nu sînt turnul Eiffel* de Ecaterina Oproiu, *S.O.S. — tata se însoară* de Hilde Fischer Untermann, *Înima rece*, dramatizare de Christian Maurer și Kurt Conradt, în care sînt prezente probleme, idei și sentimente de interes educativ evident, au obținut pe scena teatrului, ca și în turnee, un deosebit succes. Imperativul legării creației de realitățile noastre, îndemnul adresat oamenilor de artă și cultură de a contribui la întărirea procesului de cristalizare a conștiinței socialiste a celor ce muncesc sînt pentru noi de o valoare capitală.

Grija pentru viitorul țării, de la copiii de școală pînă la tinerii din universitate și pînă la cei angajați în toate domeniile producției, a stat întotdeauna în atenția partidului nostru. Această grijă trebuie de acum încolo

să stea mai mult și în atenția noastră. Ne gîndim, de aceea, cu atât mai serios și mai responsabil decît am făcut-o pînă acum, la problema tineretului, la necesitatea educării lui într-un spirit partinic, constructiv, umanist. E drept, la teatrul nostru nu ne-am îngăduit nici pînă acum experimente „din import”, tendințe decadente de tipul existențialist sau absurdist; am ocotit teatrul a cărui imagine se îndepărtează de funcțiile și îndatoririle sale educative firești, care duce la izolarea artei de masele largi. În general, am căutat să ne orientăm repertoriul spre acele lucrări (atît din dramaturgia românească cît și din cea străină) în stare să răspundă întrebărilor și să dea glas aspirațiilor majore ale epocii și lumii noastre. Cu toate acestea, socotesc că atît teatrul nostru cît și alte teatre au făcut prea puțin pentru alcătuirea și promovarea aceluia repertoriu în care modelarea patriotică, socialistă a conștiințelor să stea ferm și neabătut în centrul lui tematic, în care profilul social, etic, al eroilor, condiția lor morală să aibă forță reprezentativă.

Și noi, actorii, purtăm o bună parte din răspunderea pentru viitorul teatrului și, deci, a societății. Trebuie să ne simțim mai deplin implicați și angajați în acțiunea de educare morală și ideologică a publicului. Personal, ca actriță, aș dori să interpretez mai multe roluri complexe și adevărate din piese scrise cu inimă tinăra pentru un public tinăra. Aș dori să intruchipez personaje din piese cu o tematică și o problemă reală a populației germane din țara noastră, a educării ei în spiritul umanismului socialist, al idealurilor înalte ale oamenilor muncii de toate naționalitățile din România socialistă.

Dragi autori dramatice! De voi depinde împlinirea acestor visuri ale mele, de voi depinde dialogul meu viu cu spectatorul despre problemele complexe ale acestui veac și al acestor zile pe care le trăim. Scenea noastră vă așteaptă, publicul nostru în primul rînd, și vă așteptăm și noi, actorii.